

ANHEL

Qui poguera, cada dia,
mudar l'ànima i la pell,
per a ésser sempre novell
i oblidar la melangia
del temps nou i el record vell!
Cada dia, flor novella
dins d'un món renovellat.
I el cor, infantilitzat,
ardit per la meravella
d'un glatir sense pecat.
Llavors, l'eterna baralla
de l'esperança i l'enyor,
seria pau i claror
sobre la fosca gramalla
de la nit i l'avior.
Fora la feixuga història,
sense passat, sols futur,
el seny seria segur
per la recta trajectòria
del cor innocent i pur.

Bernat Artola

Tornaveu

Castelló de la Plana, 1950